

Losonc, 1910. december 8. – Budapest, 1979. április 13.

Apja ácsmester volt. Négy gimnáziumot végzett, eredetileg nyomdász kisegítő volt, majd sörügynök. 1932-ben tagja lett a Csehszlovák Kommunista Párt ifjúsági szervezetének, Losoncon ifjúsági vezető volt. 1937–1938-ban a Magyar Fiatalok Szövetsége központi titkára, a CSKP szlovák szekció központi bizottságának tagja. Részt vett a Felvidéken az illegális KMP szervezésében, 1938 novemberében, 1940. áprilisban, majd 1941. szeptemberben letartóztatták, előbb internálták, végül 2 év és 8 hónapi fogházbüntetést kapott. Szegedről hazament, Szlovákiában bekapcsolódott a Nógrádi Sándor vezette magyar partizánszázad tevékenységébe, az alakulat egyik politikai vezetője lett. 1945. áprilisig a Szlovák Kommunista Párt kerületi titkára volt, majd Magyarországra költözött. 1945-től pártfunkcionárius, a Magyar Kommunista Párt tagja, 1946. júliusig az MKP Szervezési Osztály instruktora, majd az MKP Békés megyei első titkára, közben 1949-ben hathónapos pártiskolát végzett. Ez idő alatt a Szabadságharcos Szövetség elnöke volt. 1950. augusztus 17-én kinevezték az MDP Adminisztratív Osztály helyettes vezetőjévé, 1952. július végétől 1955. júniusig osztályvezető volt. 1949. május 15-étől 1967. január 28-ig országgyűlési képviselő, előbb a Magyar Függetlenségi Népfront, majd a Hazafias Népfront Békés megyei, 1963. február 24-étől Pest megyei listáján szerzett képviselői mandátumot. Diplomáciai szolgálatot vállalt, 1956. júliustól 1959-ig bukaresti nagykövet volt, majd 1963-ig Pest megye tanácselnöke. a Bőripari Fakellék Termelő Vállalat telepvezetőjeként nyugdíjazták. 1954-től az MDP Központi Revíziós Bizottság tagja.